

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS DEPARTAMENTAS,
STRATEGINIO PLANAVIMO IR STEBĖSENOS SKYRIUS

PAŽYMA

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS
RESPUBLIKOS SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS ŽALOS
KOMPENSAVIMO ĮSTATYMO NR. X-296 1 IR 2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO TREČIUOJU¹ SKIRSNIU ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3442“
PROJEKTO (toliau – Projektas) (TAP-16-1374(2); TAIS NR. 16-8206(3))

2016-09-02 Nr.NV-2771

Vilnius

1. **Projekto rengėjas** – Teisingumo ministerija.

2. **Projekto tikslas, esmė** – Projektu siūloma Lietuvos Respublikos Vyriausybei *iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos Seimo nario A. Paulausko pateikto Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju¹ skirsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3442 tikslui* – teikti pagalbą smurtinių nusikaltimų aukoms, *tačiau siūlyti įstatymo projekto nesvarstyti dėl Projekte nurodytų priežasčių*:

1) nurodoma, kad, siekiant įstatymo projekto Nr. XIIP-3442 tikslų, pasirinkta pakeisti ir papildyti netinkamą teisės aktą. Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymas yra specialusis įstatymas, kuriuo nustatomas smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo iš valstybės lėšų mechanizmas, todėl tiek pagal savo pavadinimą, tiek pagal savo tikslus ir nuostatų turinį nėra skirtas reguliuoti su kompensacijomis nesusijusių klausimų, pvz., dėl smurtinio nusikalstamumo prevencijos, pagalbos ir apsaugos priemonių smurtinių nusikaltimų aukoms. Siekiant reguliuoti minėtus klausimus, turėtų būti pasirinktas kitas teisės aktas, pvz., parengtas naujas atskiras įstatymas arba plečiama Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo reguliavimo sritis arba šie klausimai galėtų būti reguliuojami ne įstatymu, o, pvz., Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Seimo 2015 m. gegužės 7 d. nutarimu Nr. XII-1682, ir jos įgyvendinimo priemonėmis;

2) pažymima, kad įstatymo projektas Nr. XIIP-3442 gali sukurti teisinę koliziją su Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo nuostatomis;

3) atkreipiamas dėmesys, kad pagalbos, paramos ir apsaugos priemonių smurtinių nusikaltimų aukoms priemonės nustato ir kiti teisės aktai, pvz., Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksas, Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas, Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymas;

4) pabrėžiama, kad įstatymo projekto įgyvendinimui gali prireikti papildomų valstybės biudžeto asignavimų, kuriems suplanuoti reikia numatyti ilgesnį įgyvendinimo laikotarpį.

3. **Derinimas** – Projektas buvo pateiktas išvadoms ir nuomonėms gauti Socialinės apsaugos ir darbo ministerijai, Finansų ministerijai ir Vidaus reikalų ministerijai. Į Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos pastabas ir pasiūlymus atsižvelgta, Vidaus reikalų ministerija pastabų neturėjo, Finansų ministerija pateikė nuomonę, kad skirti papildomų valstybės biudžeto asignavimų įstatymo projekto nuostatoms Nr. XIIP-3442 įgyvendinti nėra galimybių.

4. **Dalykinio ir teisinio vertinimo išvada**

Įvertinę po ministerijų atstovų (viceministrų, kanclerių) 2016 m. rugpjūčio 23 d. pasitarimo patikslinto Projekto atitiktį įstatymams, Vyriausybės nutarimams ir teisės technikos reikalavimams, esminių pastabų ir pasiūlymų neturime, tačiau kartu atkreipiame dėmesį, kad Projekte formuluojama Lietuvos Respublikos Vyriausybės pozicija neatitinka Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos rekomendacijose, į kurias pasiūlyta atsižvelgti ir vadovautis rengiant teisės aktus Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2015 m. vasario 4 d. pasitarime, nurodytų galimų Lietuvos Respublikos Vyriausybės nuomonių alternatyvų dėl Lietuvos Respublikos Seime svarstomų įstatymų projektų.

Projektas iš esmės atitinka Vyriausybės darbo reglamento, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728, reikalavimus.

Teisės departamento direktoriaus pavaduotojas

Aleksandr Radčenko

Strateginio planavimo ir stebėsenos skyriaus patarėja

Lina Lajauskienė

LIETUVOS RESPUBLIKOS TEISINGUMO MINISTERIJA

Biudžetinė įstaiga, Gedimino pr. 30, LT-01104 Vilnius,
tel. (8 5) 266 2984, faks. (8 5) 262 5940, el. p. rastine@tm.lt,
atsisk. sąskaita LT267044060000269484 AB SEB bankas, banko kodas 70440.
Duomenys kaupiami ir saugomi Juridinių asmenų registre, kodas 188604955

Lietuvos Respublikos Vyriausybei

2016-08-31 Nr. 11.5) DT-1045
I Nr.

DĖL VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO TEIKIMO

Teikiame po 2016 m. rugpjūčio 23 d. ministerijų atstovų pasitarimo patikslintą Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju¹ skirsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3442“ projektą (toliau – Nutarimo projektas).

Nutarimo projektas parengtas, atsižvelgiant į Seimo valdybos 2016 m. birželio 22 d. sprendimo Nr. SV-S-1589 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą ir vykdant Ministro Pirmininko pavedimą, įformintą Vyriausybės kanclerio 2016 m. birželio 23 d. pavedimu Nr. S-2153.

Nutarimo projektu formuluojama Vyriausybės išvada iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju¹ skirsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3442 (toliau – Įstatymo projektas) tikslui – teikti pagalbą smurtinių nusikaltimų aukoms, tačiau siūloma įstatymo projekto nesvarstyti. Nutarimo projekte nurodoma, kad, siekiant Įstatymo projekto tikslų, pasirinkta pakeisti ir papildyti ne tą teisės aktą, be to, Įstatymo projektas gali sukurti teisinę koliziją su Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo nuostatomis. Nutarimo projekte pabrėžiama, kad siekiant tobulinti pagalbą visoms smurtinių nusikaltimų aukoms pirmiau reikėtų atlikti išsamią analizę, kurioje būtų įvertintos esamos pagalbos infrastruktūros pritaikymo ir panaudojimo galimybės, Jame taip pat pažymima, kad Įstatymo projektui įgyvendinti prireiks papildomų valstybės biudžeto asignavimų, kuriems suplanuoti reikalinga numatyti ilgesnį įgyvendinimo laikotarpį.

Nutarimo projektas neprieštarauja Šešioliktosios Vyriausybės 2012-2016 metų programai, kuriai pritarta Lietuvos Respublikos Seimo 2012 m. gruodžio 13 d. nutarimu Nr. XII-51.

Nutarimo projektas neperkelia ir neįgyvendina Europos Sąjungos teisės aktų nuostatų.

Nutarimo projektas nėra notifikuotinas Europos Komisijai pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. gegužės 20 d. nutarimo Nr. 617 „Dėl Keitimosi informacija apie standartus, techninius reglamentus ir atitikties įvertinimo procedūras taisyklių patvirtinimo“ reikalavimus.

Vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnio 1 dalimi ir Numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo metodikos, patvirtintos Vyriausybės 2003 m. vasario 26 d. nutarimu Nr. 276, 4 punktu, Nutarimo projekto numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas neatliekamas.

Nutarimo projektui įgyvendinti kitų teisės aktų priimti nereikės.

2016 m. rugpjūčio 23 d. ministerijų atstovų pasitarime apsvarsčius pirminį Nutarimo projektą, jis buvo patikslintas atsižvelgiant į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento ir Finansų ministerijos pateiktas pastabas.

Nutarimo projektą parengė Teisingumo ministerijos Administracinės ir baudžiamosios justicijos departamentas (direktorė Simona Mesonienė, tel. (8 5) 266 2873, el. p. simona.mesoniene@tm.lt) ir Teisinių institucijų departamentas (direktorė Jolita Sinkevičiūtė, tel. 266 2993, el. p. jolita.sinkeviciute@tm.lt).

PRIDEDAMA. 4 lapai.

Teisingumo ministras

Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS
ŽALOS KOMPENSAVIMO ĮSTATYMO NR. X-296 1 IR 2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO TREČIUOJU¹ SKIRSNIU ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIP-3442**

2016 m.

d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2016 m. birželio 22 d. sprendimo Nr. SV-S-1589 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 1 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė n u t a r i a:

Iš esmės pritarti Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju¹ skirsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3442 (toliau – įstatymo projektas) tikslui – teikti pagalbą smurtinių nusikaltimų aukoms, tačiau siūlyti įstatymo projekto nesvarstyti dėl šių priežasčių:

1. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma, kad įstatymo projekto tikslas – „ginti fizinius asmenis, nukentėjusius nuo smurtinių nusikaltimų, kurie dėl žalos visuomenei priskiriami prie visuomeninę reikšmę turinčių veikų, greitai reaguoti į atsiradusią grėsmę, taikyti prevencines poveikio priemones, teikti tinkamą pagalbą bei imtis prevencinio pobūdžio priemonių. Siekiant projekto tikslo, siūloma nustatyti teisinius mechanizmus, jų taikymą ir pagalbą nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų subjektams, apibrėžti sąvokas.“ Pažymėtina, kad siekiant šių tikslų nurodytas netinkamas teisinio reguliavimo pagrindas – pasirinkta pakeisti ir papildyti ne tą teisės aktą. Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymas (toliau – Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymas) yra specialusis įstatymas, kuriuo nustatomas smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo iš valstybės lėšų mechanizmas. Šis įstatymas tiek pagal savo pavadinimą, tiek pagal savo tikslus ir nuostatų turinį nėra skirtas reguliuoti su kompensacijomis nesusijusių klausimų, pavyzdžiui, dėl smurtinio nusikalstamumo prevencijos, dėl pagalbos ir apsaugos priemonių smurtinių nusikaltimų aukoms ir panašiai. Nors įstatymo projektu ir siūloma išplėsti Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo reguliavimo sritį, įtvirtinant, kad jis nustato ir „valstybės garantuojamos pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų, gaires“, tačiau tai būtų nenuoseklus, Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo paskirčiai ir struktūrai svetimas įterpinys. Siekiant reguliuoti prevencijos, pagalbos ir paramos smurtinių nusikaltimų aukoms klausimus, turėtų būti pasirinktas kitas teisės aktas, pavyzdžiui, parengtas naujas atskiras įstatymas arba plečiama Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo (toliau – Apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymas) reguliavimo sritis, arba šie klausimai galėtų būti reguliuojami ne įstatymu, o kitais teisės aktais, pavyzdžiui, Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programa, patvirtinta Lietuvos Respublikos Seimo 2015 m. gegužės 7 d. nutarimu Nr. XII-1682 „Dėl Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programos patvirtinimo“ (toliau – Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programa), ir jos įgyvendinimo priemonėmis.

2. Įstatymo projekto 2, 3 straipsnių nuostatos iš esmės pakartoja Apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymo 2, 8, 9, 10 straipsnių nuostatas, todėl sukuriama kolizija tarp šių dviejų teisės aktų ir smurto artimoje aplinkoje atveju tampa neaišku, kurio įstatymo nuostatos turėtų būti taikomos.

3. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma, kad „priėmus teikiamą projektą, galiojančių teisės aktų pakeisti ar panaikinti nereikės“, tačiau taip pat siūloma Lietuvos Respublikos Vyriausybei ar jos įgaliotai institucijai per 3 mėnesius nuo įstatymo projekto priėmimo dienos pateikti Lietuvos Respublikos Seimui įstatymų, susijusių su įstatymo projekto įgyvendinimu, pakeitimų projektus ir iki šio įstatymo įsigaliojimo (po 6 mėnesių nuo įstatymo priėmimo dienos) priimti šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus. Pažymėtina, kad, vadovaujantis Lietuvos Respublikos Seimo statuto 135 straipsnio 5 dalies nuostatomis, kartu su įstatymo projektu rengėjai turėtų pateikti ir kitų Lietuvos Respublikos Seimo priimamų teisės aktų projektus dėl galiojančių teisės aktų pakeitimo ar pripažinimo netekusiais galios, kuriuos būtina priimti, priėmus teikiamą projektą, taip pat prireikus – ir šio įstatymo įgyvendinimo įstatymo projektą. Atsižvelgiant į tai, visi susiję įstatymų projektai turėtų būti parengti ir svarstomi Lietuvos Respublikos Seime kartu.

Pažymėtina ir tai, kad įstatymo projekte nustatytas pavedimas Lietuvos Respublikos Vyriausybei patvirtinti ilgalaikę valstybinę pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų, teikimo ir finansavimo programą neturėtų būti vertinamas kaip savitiksliis veiksmas problemai spręsti, kadangi nauja programa problemos iš esmės nesprendžia, tik didina administracinę našta. Prioritetas turėtų būti teikiamas nusikalstamumo prevencijai, siekiant mažinti nusikalstamų veikų skaičių, kaip numatyta Viešojo saugumo plėtros 2015–2025 metų programoje, taip pat jau galiojantiems dokumentams, pavyzdžiui, Valstybinei smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir pagalbos teikimo nukentėjusiems asmenims 2014–2020 metų programai, patvirtintai Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2014 m. gegužės 28 d. nutarimu Nr. 485 „Dėl Valstybinės smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir pagalbos teikimo nukentėjusiems asmenims 2014–2020 metų programos patvirtinimo“, įgyvendinti, o ne naujiems strateginio planavimo dokumentams rengti, kadangi šių dokumentų skaičių Lietuvos Respublikos Vyriausybė kryptingai siekia mažinti.

4. Būtina paminėti, kad pagalbos, paramos ir apsaugos priemonių smurtinių nusikaltimų aukoms priemonės nustato ir kiti teisės aktai, pavyzdžiui: Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksas (toliau – Baudžiamojo proceso kodeksas) nustato nukentėjusiojo specialių apsaugos poreikių vertinimą, visiško ar dalinio anonimiškumo suteikimą, kitų procesinių apsaugos garantijų taikymą; Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso ir kriminalinės žvalgybos dalyvių, teisingumo ir teisėsaugos institucijų pareigūnų apsaugos nuo nusikalstamo poveikio įstatymas apibrėžia pagrindines apsaugos nuo nusikalstamo poveikio priemones, kurios gali būti taikomos ir nukentėjusiesiems ir jų šeimos nariams, nustato jų skyrimo pagrindus ir tvarką; Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatyme (toliau – Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas) numatyta teisė nukentėjusiems dėl nusikaltimų atsiradusios žalos atlyginimo bylose gauti antrinę valstybės garantuojamą teisinę pagalbą neatsižvelgiant į turtą ir pajamas; Lietuvos Respublikos socialinių paslaugų įstatymas apibrėžia socialinių paslaugų sampratą, tikslus ir rūšis, reglamentuoja socialinių paslaugų valdymą, skyrimą ir teikimą socialinės rizikos asmenims, kuriems priskiriami psichologinę, fizinę ar seksualinę prievartą patyrę asmenys, dėl to iš dalies ar visiškai netekę gebėjimų savarankiškai rūpintis asmeniniu (šeimos) gyvenimu ir dalyvauti visuomenės gyvenime. Be to, aktualioms nusikalstamų veikų kategorijoms ir labiausiai pažeidžiamoms nusikaltimų aukų grupėms valstybėje skiriamas ypatingas, papildomas dėmesys, pavyzdžiui: Baudžiamojo proceso kodeksas ir Valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas numato valstybės garantuojamos teisinės pagalbos teikimą, kai advokato (įgaliotojo atstovo)

dalyvavimas baudžiamojoje byloje yra būtinas užtikrinant nepilnamečių vaikų, nukentėjusių nuo nusikalstamų veikų žmogaus sveikatai, laisvei, seksualinio apsisprendimo laisvei ir neliečiamumui, vaikui ir šeimai, dorovei ir kitose baudžiamosiose bylose, interesų atstovavimą; nuo 2002 m. kasmet planuojamos, finansuojamos ir vykdomos prekybos žmonėmis prevencijos, kontrolės ir pagalbos aukoms priemonės; Vaiko gerovės 2016–2018 metų veiksmų plane, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2016 m. kovo 10 d. įsakymu Nr. A1-132 „Dėl Vaiko gerovės 2016–2018 metų veiksmų plano patvirtinimo“, be kita ko, nurodomos paslaugos ir priemonės, skirtos nuo smurto nukentėjusiems vaikams, ir t. t.

Be to, iš įstatymo projekto lieka neaišku, ar rengėjai siūlo steigti naują specializuotos kompleksinės pagalbos centrų tinklą nuo smurtinių nusikaltimų nukentėjusiems asmenims, ar ketinama išplėsti šiuo metu jau veikiančius specializuotų kompleksinės pagalbos centrų, teikiančių pagalbą nuo smurto artimoje aplinkoje nukentėjusiems asmenims, funkcijas. Pažymėtina, kad, siekiant suteikti tinkamą pagalbą visoms smurtinių nusikaltimų aukoms, svarbu atsižvelgti į šiuo metu teikiamos specializuotos kompleksinės pagalbos nuo smurto artimoje aplinkoje nukentėjusiems asmenims specifiškumą, todėl šiuo metu veikiančių specializuotos kompleksinės pagalbos centrų funkcijų išplėtimas, siekiant padėti visoms smurtinių nusikaltimų aukoms, gali iškreipti specializuotos pagalbos nuo smurto artimoje aplinkoje nukentėjusiems asmenims teikimo sistemą ir neduoti siekiamo rezultato teikiant pagalbą kitoms smurtinių nusikaltimų aukoms.

Taigi siekiant tobulinti pagalbą visoms smurtinių nusikaltimų aukoms pirmiau reikėtų atlikti išsamią analizę, kurioje būtų įvertintos esamos pagalbos infrastruktūros pritaikymo ir panaudojimo galimybės, valstybės, savivaldybių ir nevyriausybinių organizacijų bendradarbiavimo ryšiai, veiklos apimtys, žmogiškieji ir finansiniai ištekliai, tam tikrų Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos šioje srityje.

5. Įstatymo projekto aiškinamajame rašte nurodoma, kad „priėmus teikiamą įstatymą papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės“, tačiau įstatymo projekte numatoma, kad turės būti steigiami specializuotos pagalbos centrai, kurie visiems nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims turės teikti ar bent pasiūlyti specializuotą kompleksinę pagalbą, taip pat nurodoma, kad savivaldybių institucijos ir nevyriausybinių organizacijų įstatymų nustatyta tvarka teiks ir įgyvendins ilgalaikės pagalbos paslaugas. Taigi šiam įstatymui įgyvendinti neišvengiamai reikės papildomų valstybės biudžeto asignavimų.

Verta paminėti, kad, įgyvendinant Valstybinės smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir pagalbos teikimo nukentėjusiems asmenims 2014–2020 metų programos įgyvendinimo 2014–2016 metų veiksmų planą, patvirtintą Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2014 m. rugsėjo 24 d. įsakymu Nr. A1-462 „Dėl Valstybinės smurto artimoje aplinkoje prevencijos ir pagalbos teikimo nukentėjusiems asmenims 2014–2020 metų programos įgyvendinimo 2014–2016 metų veiksmų plano patvirtinimo“, 2016 m. preliminarus lėšų poreikis siekia beveik 700 tūkst. eurų, o įgyvendinant Specializuotų pagalbos centrų programą, patvirtintą Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro, Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro ir Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministro 2011 m. gruodžio 19 d. įsakymu Nr. A1-534/V-1072/IV-931 „Dėl Specializuotos pagalbos centrų programos patvirtinimo“, numatytas lėšų poreikis 2011–2015 m. siekė 3 900 tūkst. eurų. Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvoje per metus vidutiniškai registruojama apie 13,5 tūkst. asmenų, patiriančių fizinį smurtą, seksualinę prievartą ar psichologinę prievartą, iš kurių 5,5 tūkst. asmenų smurtą ar prievartą patyrė artimoje aplinkoje (Informatikos ir ryšių departamento prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos duomenys), įstatymo projekto nuostatomis dėl pagalbos nuo smurto ne artimoje aplinkoje nukentėjusiems asmenims įgyvendinti papildomas

valstybės biudžeto lėšų poreikis kiekvienais metais galėtų siekti 1 000–1 500 tūkst. eurų. Tikslus lėšų poreikis galėtų būti nustatytas tik atlikus šio nutarimo 4 punkte nurodytą išsamią analizę.

Pažymėtina, kad 2017 metų valstybės biudžeto asignavimai yra iš esmės suplanuoti ir skirti papildomų lėšų siūlomoms įstatymo projekto nuostatomis įgyvendinti Lietuvos Respublikos Vyriausybė nematytų galimybių. Bet kuriuo atveju papildomiems valstybės biudžeto asignavimams suplanuoti reikalingas ilgesnis laikotarpis, nei įstatymo projekte siūlomas 6 mėnesių įstatymo įsigaliojimo laikotarpis.

6. Įstatymo projekte siūloma ilgalaikę valstybinę pagalbos teikimo ir finansavimo programą finansuoti ne iš valstybės biudžeto asignavimų, bet iš Nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondo (toliau – Fondas) lėšų. Vadovaujantis Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo 12 straipsniu, specialiosios Fondo programos lėšas, be valstybės biudžeto asignavimų, taip pat sudaro teismo paskirtos baudžiamojo poveikio priemonės – įmokos į Fondą ir pagal šį įstatymą regreso (atgręžtinio reikalavimo) teise išieškotos lėšos. Nepaisant to, Fondo iš šių dviejų šaltinių gaunamų lėšų jau šiuo metu nepakanka Fondo išlaidoms padengti bent reikšminga dalimi. Pavyzdžiui, 2015 m. Fondas smurtiniais nusikaltimais padarytai žalai kompensuoti išmokėjo 980,5 tūkst. eurų, o į Fondą įmokėta 187 tūkst. eurų. Į Fondą regreso (atgręžtinio reikalavimo) teise pavyksta grąžinti tik apie 2 procentus išmokėtų lėšų. Be to, 2009 m. priimtais Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo pakeitimais išplėtus smurtinių nusikaltimų, kuriais padaryta žala kompensuojama, sąrašą ir padidinus mokamų kompensacijų dydžius, išmokamų kompensacijų suma išaugo apie dvylika kartų. Taip pat dar labiau padidėjo Fondo veiklai reikalingų valstybės biudžeto asignavimų poreikis: 2013 m. buvo skirta 615 tūkst. eurų, 2014 m. – 817,5 tūkst. eurų, 2015 m. – 998,4 tūkst. eurų, 2016 m. – 1 002 tūkst. eurų. Atsižvelgiant į tai, Fondo disponuojamos lėšos šiuo metu nesudaro galimybių finansuoti įstatymo projekte nurodytų veiklų, todėl siūlymas Fondo lėšomis finansuoti ilgalaikę valstybinę pagalbos teikimo ir finansavimo programą faktiškai reiškia tokios pat apimties papildomų valstybės biudžeto asignavimų poreikį.

Ministras Pirmininkas

Teisingumo ministras

Teisingumo ministerijos
Administracinės ir baudžiamosios
justicijos departamento direktorė

Simona Mesonienė
2016-08-24

Teisingumo ministras
Juozas Bernatonių
Juozas Bernatoniš

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO VALDYBA

**SPRENDIMAS
DĖL ĮSTATYMŲ PROJEKTŲ IŠVADŲ**

2016 m. birželio 22 d. Nr. SV-S-1589
Vilnius

Lietuvos Respublikos Seimo valdyba, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsniu ir atsižvelgdama į Seimo Biudžeto ir finansų komiteto siūlymus, nusprendžia:

Prašyti Lietuvos Respublikos Vyriausybės pateikti Lietuvos Respublikos Seimui išvadas dėl šių įstatymų projektų:

- 12 1. Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju¹ skirsniu įstatymo projekto Nr. XIIP-3442.
- 27 2. Lietuvos Respublikos šeimos kortelės įstatymo projekto Nr. XIIP-4130.
- 27 3. Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo Nr. I-533 3 ir 7 straipsnių pakeitimo įstatymo projekto Nr. XIIP-4131.

Seimo Pirmininkė

Loreta Graužinienė

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS

SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO 1, 2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR ĮSTATYMO NR. X-1843 PAPILDYMO TREČIUOJU¹ SKIRSNIU

ĮSTATYMO PROJEKTO

1. Įstatymo projekto rengimą paskatinusios priežastys, parengto projekto tikslai ir uždaviniai:

Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo 1, 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo Trečiuoju¹ skirsniu įstatymo Nr. X-1843 projektas parengtas dėl nevisapusiškai užtikrinamų nukentėjusiojo nuo smurtinių nusikaltimų teisių. 2011 metais Lietuvos Respublikos Seime buvo priimtas Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatymas Nr. XI-1425, kuriame yra numatyta, asmenims, patyrusiems smurtą artimoje aplinkoje, garantuojama kompleksinė pagalba, o pagal Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr. X-1843 aktualią redakciją yra numatytas turinės ir neturinės žalos kompensavimo mechanizmas tuo atveju, jeigu žala yra neatlyginama arba atlyginama tik iš dalies teismo priteista suma, kurią turi sumokėti nuteistasis. Pažymima, kad tiek smurto artimoje aplinkoje atveju, tiek smurtiniu nusikaltimu yra padaroma žala esminėms žmogiškoms vertybėms, esamo reguliavimo diferencijavimas yra nepagrįstas, todėl būtina suvienodinti teisinį reguliavimą minėtu aspektu. Siūlomu įstatymo pakeitimo ir papildymo projektu yra siūloma praplėsti keičiamo įstatymo reguliavimo ribas, bei padidinti nukentėjusiojo teisinę apsaugą.

Projekto tikslas – ginti fizinius asmenis, nukentėjusius nuo smurtinių nusikaltimų, kurie dėl žalos visuomenei priskiriami prie visuomeninę reikšmę turinčių veikų, greitai reaguoti į atsiradusią grėsmę, taikyti prevencines poveikio priemones, teikti tinkamą pagalbą bei imtis prevencinio pobūdžio priemonių. Siekiant projekto tikslo, siūloma nustatyti teisinius mechanizmus, jų taikymą ir pagalbą nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų subjektams, apibrėžti sąvokas.

Lietuvos Respublikos smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo pakeitimas ir papildymas yra svarbus dėl šių priežasčių:

1) dabartinėje minėto įstatymo redakcijoje nėra numatytų valstybės garantuojamų psichologo, teisinių, socialinių, sveikatos priežiūros ir kitos būtinų paslaugų, reikalingų asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų. Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso kriminalizuotos veikos yra pačios pavojingiausios pagal pavojingumo laipsnį ir pobūdį, todėl svarbu užtikrinti, kuo įmanoma didesnę nukentėjusiųjų apsaugą;

2) smurtiniais nusikaltimais padaromos nusikalstamos veikos objektas yra žmogaus gyvybė, žmogaus sveikata, žmogaus orumas, žmogaus seksualinio apsisprendimo laisvė, seksualinis neličiamumas. Objekto reikšmingumas suponuoja, kad nukentėjusiems asmenims yra padaroma didžiulė žala, todėl yra svarbu užtikrinti nukentėjusio asmens saugumą ir galimybes gauti reikiamą pagalbą.

2. Įstatymo projekto iniciatoriai (institucija, asmenys ar piliečių įgalioti atstovai) ir rengėjai:

Įstatymo projektą iniciavo ir parengė Seimo narys – Artūras Paulauskas.

3. Šiuo metu galiojantis Įstatymo projekte aptartų klausimų teisinis reglamentavimas:

Šiuo metu galiojantis teisinis reglamentavimas kompleksiskai nesprensdžia nukentėjusių nuo smurtinių nusikaltimų subjektų problemos, neatsižvelgia į smurtinių nusikaltimų specifiką, neužtikrina skubios nukentėjusiųjų apsaugos.

4. Siūlomos naujos teisinio reglamentavimo nuostatos ir laukiami teigiami rezultatai:

Įstatymo pakeitime yra numatytos platesnės įstatymo reguliavimo ribos:

Šis įstatymas nustato priteistos smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą ir smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą avansu, bei valstybės garantuojamos pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų gaires. Šis įstatymas nereglementuoja smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos atlyginimo iš nusikaltimą padariusių asmenų ar už jų veikas atsakingų asmenų.

Siūloma apibrėžti sąvokas: pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų, specializuotos kompleksinės pagalbos, specializuotos pagalbos centro. Šiuo metu sąvokos yra apibrėžtos Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatyme Nr. XI-1425. Siekiant išvengti galimų teisės spragų, siūloma pakartoti sąvokas ir keičiamame įstatyme.

Projekto Trečiasis¹ skirsnyje siūloma nustatyti, kokia pagalba bus teikiama bei pagalbos teikimo priemonės, įvardijant konkrečius pagalbos veiksmus. Šiame skirsnyje nurodomos pagalbos rūšys, pagalbos valdymo, skyrimo ir teikimo tvarka ir bendradarbiavimo su nevyriausybinėmis organizacijomis teikiant kompleksinę pagalbą būtinybė. Šiomis nuostatomis siekiama įteisinti kompleksinės pagalbos sistemą, apimsiančią visas savivaldybes ir nustatyti jos funkcionavimą tokiu būdu, kad nukentėjusiems smurto atveju paslaugos pagal poreikį būtų suteiktos neatidėliojant.

Projektu siūloma įtvirtinti nukentėjusio asmens teises.

5. Galimos neigiamos priimto įstatymo pasekmės ir kokių priemonių reikėtų imtis, kad tokių pasekmių būtų išvengta:

Priėmus įstatymą neigiamų padarinių nenumatoma, priešingai – numatomi teigiami rezultatai. Siūlomos priemonės turėtų padėti asmenims rehabilituotis ir mažinti nusikaltimų padaromą žalą.

6. Įstatymo įtaka kriminogeninei situacijai, korupcijai:

Įstatymo įgyvendinimas turės teigiamos įtakos kriminogeninei situacijai.

7. Įstatymo įgyvendinimo įtaka verslo sąlygoms ir jo plėtrai:

Priėmus įstatymo projektą, nenumatomas poveikis verslo sąlygoms ir plėtrai.

8. Įstatymo inkorporavimas į teisinę sistemą, kokie šios srities teisės aktai tebegalioja (pateikiamas šių aktų sąrašas) ir kokius galiojančius teisės aktus būtina pakeisti ar panaikinti, priėmus teikiamą projektą:

Priėmus teikiamą projektą, galiojančių teisės aktų pakeisti ar panaikinti nereikės.

9. Įstatymo projekto rengimas laikantis Valstybinės kalbos, Įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrines lietuvių kalbos normas.

Įstatymas parengtas laikantis Valstybinės kalbos, įstatymų ir kitų teisės norminių aktų rengimo tvarkos įstatymų reikalavimų ir atitinka bendrines lietuvių kalbos normas.

10. Įstatymo projekto atitiktis Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos nuostatomis ir Europos Sąjungos dokumentams:

Įstatymo projektas neprieštarauja Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos bei Europos Sąjungos nuostatomis.

11. Įstatymui įgyvendinti reikalingi įgyvendinamieji aktai, šių aktų metmenys ir rengėjai:

Siūloma, kad Vyriausybė ar jos įgaliota institucija per 3 mėnesius nuo šio įstatymo projekto priėmimo dienos pateiks Seimui įstatymų, susijusių su šio įstatymo projekto įgyvendinimu, pakeitimų projektus ir iki šio įstatymo įsigaliojimo (po 6 mėnesių nuo įstatymo priėmimo dienos) priims šiam įstatymui įgyvendinti reikalingus poįstatyminius teisės aktus.

12. Įstatymo projektui įgyvendinti reikalingos valstybės, savivaldybių ir kitų valstybės įsteigtų fondų lėšos:

Priėmus teikiamą įstatymą papildomų valstybės biudžeto lėšų nereikės.

13. Įstatymo projekto rengimo metu gauti specialistų vertinimai ir išvados:

Projekto rengimo metu specialistų vertinimų ir išvadų negauta.

14. Reikšminiai žodžiai, kurių reikia šiam projektui įtraukti į kompiuterinę paieškos sistemą, įskaitant Europos žodyno „Eurovoc“ terminus, temas bei sritis:

„nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondas“, „kompensacija“, „žalos atlyginimas“, „socialinė apsauga“, „nukentėjusysis“.

15. Kiti, iniciatorių nuomone, reikalingi pagrindimai ir paaiškinimai.

Nėra.

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

12

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO
ĮSTATYMO NR. X-296 1 IR 2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
TREČIUOJU¹ SKIRSNIU
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnio 2 dalį ir šią dalį išdėstyti taip:

„2. Šis įstatymas nustato priteistos smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą ir smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą avansu, bei valstybės garantuojamos pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų gaires. Šis įstatymas nereglamentuoja smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos atlyginimo iš nusikaltimą padariusių asmenų ar už jų veikas atsakingų asmenų.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį nauja 7 dalimi:

„7. Pagalba asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų (toliau – pagalba) – psichologo, teisinės, socialinės, sveikatos priežiūros ir kitos būtinos paslaugos, teikiamos valstybės, savivaldybės institucijų ir nevyriausybinių organizacijų nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims.“

2. Papildyti 2 straipsnį nauja 8 dalimi:

„8. Specializuota kompleksinė pagalba nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims (toliau – specializuota kompleksinė pagalba) – specializuotos pagalbos centrų teikiama kompleksinė pagalba nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims atveju įveikiant kritinę būklę, specializuota psichologo, teisinė ir kita pagalba.“

3. Papildyti 2 straipsnį nauja 9 dalimi:

„9. Specializuotos pagalbos centras – viešąsias funkcijas atliekanti institucija, teikianti specializuotą kompleksinę pagalbą smurtą patyrusiems asmenims.“

4. Buvusią 2 straipsnio 7 dalį atitinkamai laikyti 10 dalimi.

3 straipsnis. Įstatymo papildymas TREČIUOJU¹ SKIRSNIU

Papildyti Įstatymą TREČIUOJU¹ SKIRSNIU:

TREČIASIS¹ SKIRSNIS

PAGALBA ASMENIMS, NUKENTĖJUSIEMS NUO SMURTINIŲ NUSIKALTIMŲ

11¹ straipsnis. Pagalbos valdymas

1. Pagalbos valdymas apima pagalbos priemonių planavimą, administravimą, organizavimą, atsakomybės paskirstymą ir finansavimo užtikrinimą.

2. Vyriausybė tvirtina Vyriausybės įgaliotos institucijos parengtą ilgalaikę valstybinę pagalbos teikimo ir finansavimo programą, kuri finansuojama iš Nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondo.

3. Vyriausybės įgaliotos institucijos yra atsakingos už specializuotos pagalbos centrų programos parengimą. Specializuotos pagalbos centrai steigiami prioritetą teikiant nevyriausybiniams organizacijoms.

4. Specializuotos pagalbos centrai teikia specializuotą kompleksinę pagalbą.
5. Savivaldybių institucijos ir nevyriausybinės organizacijos įstatymų nustatyta tvarka teikia ir įgyvendina ilgalaikės pagalbos paslaugas.
6. Pagalbos teikimą prižiūri atsakingos institucijos.

11² straipsnis. Pagalbos organizavimas

1. Ikiteisminio tyrimo pareigūnas, prokuroras nutarimu ar teismas nutartimi, pripažinę fizinį asmenį nukentėjusiuoju nuo smurtinio nusikaltimo, informuoja nukentėjusį asmenį, kad su juo susisieks specializuotos pagalbos centras, kuris suteiks jam pagalbą, ir nedelsdami apie įvykį praneša specializuotos pagalbos centrui. Specializuotos pagalbos centrui pateikiami būtiniausi susisiekti su smurtą patyrusiu asmeniu duomenys.
2. Specializuotos pagalbos centras, gavęs pranešimą iš ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar teismo, nedelsdamas susisiekia su smurtą patyrusiu asmeniu ir jam pasiūlo specializuotą kompleksinę pagalbą.

11³ straipsnis. Nukentėjusio nuo smurtinių nusikaltimų asmens teisės

1. Nukentėjęs nuo smurtinių nusikaltimų asmuo turi teisę:
 - 1) gauti iš ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar teismo ir iš specializuotos pagalbos centro informaciją apie įstaigas, teikiančias pagalbą pagal šį įstatymą;
 - 2) gauti specializuotą kompleksinę pagalbą, numatytą nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims;
 - 3) kreiptis ir gauti pagalbą šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas, išskyrus 5 straipsnį, įsigalioja po 6 mėnesių nuo jo priėmimo dienos.

5 straipsnis. Pasiūlymai Vyriausybei

1. Vyriausybė per 3 mėnesius nuo šio įstatymo priėmimo dienos pateikia Lietuvos Respublikos Seimui įstatymų, susijusių su šio įstatymo įgyvendinimu, pakeitimų projektus.
2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvenamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia Seimo narys

Artūras Paulauskas

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
SMURTINIAIS NUSIKALTIMAIS PADARYTOS ŽALOS KOMPENSAVIMO
ĮSTATYMO NR. X-296 1, 2 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
TREČIUOJU¹ SKIRSNIU
ĮSTATYMAS**

2015 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 1 straipsnio 2 dalį ir šią dalį išdėstyti taip:

„2. Šis įstatymas nustato priteistos smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą ir smurtiniais nusikaltimais padarytos turtinės ir (ar) neturtinės žalos kompensavimą avansu, **bei valstybės garantuojamos pagalbos asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų gaires.** Šis įstatymas nereglamentuoja smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos atlyginimo iš nusikaltimą padariusių asmenų ar už jų veikas atsakingų asmenų.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį nauja 7 dalimi:

„7. **Pagalba asmenims, nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų (toliau – pagalba) – psichologo, teisinės, socialinės, sveikatos priežiūros ir kitos būtinos paslaugos, teikiamos valstybės, savivaldybės institucijų ir nevyriausybinų organizacijų nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims.**“

2. Papildyti 2 straipsnį nauja 8 dalimi:

„8. **Specializuota kompleksinė pagalba nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims (toliau – specializuota kompleksinė pagalba) – specializuotos pagalbos centrų teikiama kompleksinė pagalba nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims atveju įveikiant kritinę būklę, specializuota psichologo, teisinė ir kita pagalba.**“

3. Papildyti 2 straipsnį nauja 9 dalimi:

„9. **Specializuotos pagalbos centras – viešąsias funkcijas atliekanti institucija, teikianti specializuotą kompleksinę pagalbą smurtą patyrusiems asmenims.**“

4. Buvusią 2 straipsnio 7 dalį atitinkamai laikyti 10 dalimi.

3 straipsnis. Įstatymo papildymas TREČIUOJU¹ SKIRSNIU

Papildyti Įstatymą TREČIUOJU¹ SKIRSNIU:

TREČIASIS¹ SKIRSNIS

PAGALBA ASMENIMS, NUKENTĖJUSIEMS NUO SMURTINIŲ NUSIKALTIMŲ

11¹ straipsnis. Pagalbos valdymas

1. Pagalbos valdymas apima pagalbos priemonių planavimą, administravimą, organizavimą, atsakomybės paskirstymą ir finansavimo užtikrinimą.

2. Vyriausybė tvirtina Vyriausybės įgaliotos institucijos parengtą ilgalaikę valstybinę pagalbos teikimo ir finansavimo programą, kuri finansuojama iš Nukentėjusių nuo nusikaltimų asmenų fondo.

3. Vyriausybės įgaliotos institucijos yra atsakingos už specializuotos pagalbos centrų programos parengimą. Specializuotos pagalbos centrai steigiami prioritetą teikiant nevyriausybinėms organizacijoms.

4. Specializuotos pagalbos centrai teikia specializuotą kompleksinę pagalbą.

5. Savivaldybių institucijos ir nevyriausybinės organizacijos įstatymų nustatyta tvarka teikia ir įgyvendina ilgalaikės pagalbos paslaugas.

6. Pagalbos teikimą prižiūri atsakingos institucijos.

11² straipsnis. Pagalbos organizavimas

1. Ikiteisminio tyrimo pareigūnas, prokuroras nutarimu ar teismas nutartimi, pripažinę fizinį asmenį nukentėjusiuoju nuo smurtinio nusikaltimo, informuoja nukentėjusį asmenį, kad su juo susisieks specializuotos pagalbos centras, kuris suteiks jam pagalbą, ir nedelsdami apie įvykį praneša specializuotos pagalbos centrui. Specializuotos pagalbos centrui pateikiami būtiniausi susisiekti su smurtą patyrusiu asmeniu duomenys.

2. Specializuotos pagalbos centras, gavęs pranešimą iš ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar teismo, nedelsdamas susisiečia su smurtą patyrusiu asmeniu ir jam pasiūlo specializuotą kompleksinę pagalbą.

11³ straipsnis. Nukentėjusio nuo smurtinių nusikaltimų asmens teisės

1. Nukentėjęs nuo smurtinių nusikaltimų asmuo turi teisę:

1) gauti iš ikiteisminio tyrimo pareigūno, prokuroro ar teismo ir iš specializuotos pagalbos centro informaciją apie įstaigas, teikiančias pagalbą pagal šį įstatymą;

2) gauti specializuotą kompleksinę pagalbą, numatytą nukentėjusiems nuo smurtinių nusikaltimų asmenims;

3) kreiptis ir gauti pagalbą šio įstatymo ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

4 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Šis įstatymas, išskyrus 5 straipsnį, įsigalioja po 6 mėnesių nuo jo priėmimo dienos.

5 straipsnis. Pasiūlymai Vyriausybei

1. Vyriausybė per 3 mėnesius nuo šio įstatymo priėmimo dienos pateikia Lietuvos Respublikos Seimui įstatymų, susijusių su šio įstatymo įgyvendinimu, pakeitimų projektus.

2. Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki šio įstatymo įsigaliojimo dienos priima šio įstatymo įgyvenamuosius teisės aktus.

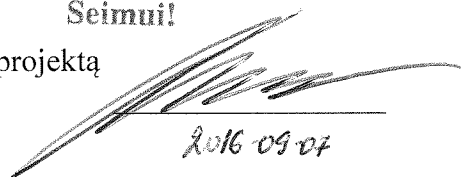
Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas

Teikia
Seimo narys

Artūras Paulauskas

Siūlau įtraukti į Vyriausybės posėdžio (pasitarimo) darbotvarkės projektą

2016 09 07

Dėl Smurtiniais nusikaltimais padarytos žalos kompensavimo įstatymo Nr.X-296 1 ir 2 straipsnių pakeitimo ir papildymo trečiuoju-1 skirsniu įstatymo projekto Nr.XIIP-3442 (TAP-16-1374)(16-8206(2))

Pranešėjas: teisingumo ministras J.Bernatonis

Dalyvauja: TM Administracinės ir baudžiamosios justicijos departamento Baudžiamosios justicijos skyriaus vedėjas D.Mickevičius

Klausimo kuratorius: N.Makštelienė

2016 08 16

<p>Apsvarstyta ministerijų atstovų pasitarime</p> <p>2016-08-23 (data)</p>	<p>Ministerijų atstovų pasitarimo protokolo išrašas</p> <p>1. Pasiūlyti Teisingumo ministerijai: 1.1. atsižvelgti į Vyriausybės kanceliarijos Teisės departamento pastabas; 1.2. įvertinti Finansų ministerijos pastabas. 2. Suderintą projektą svarstyti Vyriausybės posėdžio B dalyje, o likus nesuderintų nuostatų, – ministerijų atstovų pasitarime. (2016-08-23-24)</p>
<p>Informacija apie projekto svarstymą Vyriausybės pasitarime ar/ir Vyriausybės posėdyje</p>	<p>Papildoma informacija</p>